

Del 54 Skepparsonens historia

Eftersom Ernst "Sköttorpen" Johansson hade varit med på norska valfångare och med gamla Kämpa på fiske så var han ju kandidat till att gå ombord på en tysk båt som låg och lossade styckegods vid Vilhelm Andersson magasin bredvid Joelssons affär.

Gubbarna blev törstiga när de visste att det säkert fanns sprit att köpa ombord. Ernst blev utvald, för de var säkra på att kunde i alla fall lite engelska. Ernst gick ombord med sällskap av några av de andra.

Har dere nogge brännvin ombord?

Ernst var dag med sin vagega och kastade med sin makrillvad vid badbryggan i Killebäck.

Man såg ju alltid när någon var ute, från andra sidan viken och det lockade alltid till sig folk.

Valfrid och jag stod längst fram på bryggan så vi hoppade ner och hjälpte Ernst, jag med årorna för att hålla ekan still och Valfrid hjälpte till med att bärga fisken. Dagen efter kom Ernst förbi Brittias sommarstuga med en påse makrill där jag stod intill grinden. Du var riktigt duktig med årene sa Ernst, sen var jag stolt hela den dagen.

De sista åren i Viks skola så var det väl tre av Långsjöpojarna som jobbade extra med att ängna backa en typ av långrev när den tiden var inne. Det bar i väg varje skoldag på eftermiddagen, på med kläderna och så full fart på cykeln med ansiktet nere i styret, man såg bara rompa och mössan när de försvann bort åt vägen.

Hur många tusen krokare de ängna på en vecka vet jag inte men det var långa linor med massor av krok.

En dag kom Ernst och frågade om jag ville hjälpa till att ängna backa för Stig och han skulle börja fiska med de.

Kan Långsjöpojarna kan väl jag, men bevara mig väl som mumien sa, vad mycket agn och krok. Bästa avbrottet var när Dagny kom ner i källaren med kaffe och smörgåsar och Ernst som hade snus eller tuggtobak i mun och skulle ut och spotta.

Han jobbade så länge han kunde så det sista kunde han inte prata, han var nog rädd att svälja för då hade han nog dränkt sig. Varje gång så tänkte jag på "Kolingen som spotta på en gråsparv så han fick gå hem". Ett par decimeter snusmobba och ett plask i trädgården.

Jag förstår Ernst att det inte var så lätt med språket, när han skulle köpa brännvin, det vet jag med. Margot min syster var på mig många gånger att jag skulle komma till Göteborg och läsa till realen men jag blev aldrig vän med skolan efter sju år med auktoritära gamla fröknar.

Men jag har alltid avundats

Leif, Jan och Ranja som läste engelska i realskolan i Uddevalla.

När vi kompisar var på Costa del Sol och spelade golf och gick på nattklubb då var det svårt att få hjälp att översätta så jag fick använda mina stora ögon och charm i stället.

Britta och Rune tyckte det i alla fall, när jag gick i skolan och de kom hem från en marknad med en keramik kopp, rund, med ett ansikte på sidan med stora ögon till mig, som de döpte till blängarn.

Folke "Anker" Andersson